

Den Europæiske Revisionsrets svar til Kommissionens anden evalueringsrapport ifølge artikel 318

1. I november 2012 offentliggjorde Kommissionen sin anden rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om evalueringen af Unionens finanser på grundlag af de resultater, der er opnået (evalueringsrapporten)¹. Dette dokument er Rettens svar, som er skrevet, så det vil foreligge tids nok til, at det vil kunne anvendes under dechargeproceduren for 2011. Svaret er udarbejdet på grundlag af en begrænset gennemgang af oplysningerne i rapporten og ikke en efterprøvelse.

Hovedbudskab

2. Retten finder, at det er en forbedring, at rapportens anvendelsesområde er blevet bredere sammenlignet med den første evalueringsrapport. Rapporten giver et fingerpeg om, hvorvidt programmerne er effektive og produktive, men drager ikke endelige konklusioner om de forventede resultater eller konsekvenserne i sidste instans. Evalueringsrapporten giver derfor endnu ikke tilstrækkeligt, relevant og troværdigt bevis for, hvad der er opnået ved hjælp af EU-politikkerne, og er derfor ikke, som det var hensigten, velegnet til brug i forbindelse med dechargeproceduren.
3. Retten mener, at det er nødvendigt, at der oprettes et troværdigt system til indsamling af performanceoplysninger for at kunne identificere resultater og konsekvenser og rapportere om dem, efterhånden som de bliver tilgængelige. Byggeklodserne i dette system skal etableres, når den nye programmeringsperiode forberedes. Retten anbefaler derfor, at Kommissionen så hurtigt som muligt fremlægger en plan/ oversigt over det resultatstyrings- og -rapporteringssystem, der skal anvendes - herunder evalueringsrapportens udformning og rolle - for dechargemyndigheden.

Baggrund

4. Kravet om, at der skal udarbejdes en evalueringsrapport, kommer fra traktaten². Rapporten skal være en del af den dokumentation, som danner grundlaget for den decharge, som Parlamentet hvert år meddeler Kommissionen for gennemførelsen af budgettet.

¹ COM(2012) 675 final.

² TEUF, artikel 318 og 319.

5. Kommissionens første evalueringsrapport blev offentliggjort i februar 2012³ og var hovedsagelig et resumé af tidligere evalueringsrapporter inden for to politikområder. I den rapport rejser Kommissionen "spørgsmålet om planlægningen af udarbejdelsen af denne rapport og dens rolle ... navnlig på baggrund af, at planlægningen af evalueringerne og de perioder, de omfatter, er forskellig fra proceduren for budgetdecharge, der er fokuseret på årlige forløb." Kommissionen anfører også, at den "undersøger yderligere, hvordan indholdet af denne rapport kan videreudvikles".
6. I sin beslutning fra maj 2012 om decharge for 2010 konkluderede Parlamentet, at "omfang og indhold af den første evalueringsrapport ikke lever op til, hvad der kan forventes af en evalueringsrapport", og opfordrede Kommissionen til "yderligere at udvikle indholdet af evalueringsrapporten ... og især at præcisere evalueringsrapportens merværdi sammenlignet med [de] "normale" evalueringer".⁴
7. I juni 2012 udsendte Retten sin egen udtalelse om den første evalueringsrapport⁵ og konkluderede, at rapporten var vag og manglede substans, og at dens merværdi var begrænset. Den mente, at Kommissionen aktivt burde høre Parlamentet og Rådet for at få afklaret, hvad det er, traktaten pålægger den at gøre. Hvis evalueringsrapporten effektivt skulle kunne bidrage til at øge Kommissionens ansvarlighed over for dechargemyndigheden, ville Kommissionen blive nødt til at overveje rapportens formål, indhold og anvendelsesområde samt tidsplanen for den.

Den anden evalueringsrapport

8. Den anden evalueringsrapport giver en oversigt over de forskellige revisioner, der blev afsluttet i 2011⁶, og dækker alle udgiftsområder, hvor der er aktionsudgifter, grupperet efter de største politikområder i den flerårige finansielle ramme for 2007-2013. Retten finder, at det bredere anvendelsesområde er en forbedring - rapporten giver en komprimeret og lettilgængelig oversigt over de mange evalueringer, der er udført. Rapporten giver et fingerpeg om programmernes effektivitet og produktivitet. Men den

³ COM(2012) 40 final.

⁴ Europa-Parlamentets afgørelse af 10. maj 2012 om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010, P7_TA (2012) 0153, punkt 99 og 100.

⁵ Revisionsrettens udtalelse nr. 4/2012 (EUT C 179 af 20.6.2012, s. 1).

⁶ I alt 118 evalueringer plus 39 evalueringsrelaterede undersøgelser.

bygger imidlertid overvejende på midtvejsevalueringer, der har et kraftigt operationelt fokus, og drager ikke endelige konklusioner om de forventede resultater eller konsekvenserne i sidste instans.

9. Som det også erkendes af Kommissionen, mener Retten, at der bør opstilles passende (dvs. "SMARTe"⁷) mål, indikatorer og milepæle for alle foranstaltninger⁸. Det er en afgørende forudsætning for at kunne registrere resultaterne igennem hele programmets løbetid og vurdere, om der er sandsynlighed for, at de definerede resultater og konsekvenser vil kunne realiseres. Lovgiver har en vigtig rolle at spille med hensyn til at sikre, at der er opstillet klare politiske mål. Retten har også i en tidligere anbefaling⁹ anført, at en klarere definition af begrebet "europæisk merværdi" ville være en vejledning for EU's politiske myndigheder, når de vælger udgiftsprioriteter. En klar definition vil derfor være en hjælp, når der skal opstilles hensigtsmæssige mål, resultatindikatorer og milepæle.
10. Kommissionen peger på en række spørgsmål, som skal tages i betragtning i forbindelse med udformningen af kommende rapporter, og noterer, at arbejdet med at udforme en rapporteringsramme er indledt. Retten erkender, at det vil tage tid for Kommissionen at udarbejde et solidt resultatstyrings- og -rapporteringssystem. Det er imidlertid vigtigt, at Kommissionen sørger for, at byggeklodserne til et stærkt system, som kan levere robuste resultatoplysninger, er på plads, før programmerne i den næste flerårige finansielle ramme går i gang.
11. Retten anbefaler, at Kommissionen så hurtigt som muligt går i dialog med dechargemyndigheden og fremlægger en plan/oversigt over det resultatstyrings- og -rapporteringssystem, den vil anvende. Heri bør indgå de foranstaltninger, der er nødvendige for at få bedre og rettidige performanceoplysninger fra alle GD'erne i hele programmets løbetid, hvordan disse oplysninger vil komme til at indgå i den del af de årlige aktivitetsrapporter, som behandler performance, samt forbindelsen mellem de årlige aktivitetsrapporter, den sammenfattende rapport og evalueringsrapporten. Med et konsekvent og robust resultatstyrings- og -rapporteringssystem vil evalueringsrapporten kunne tilføre merværdi ved at give en horisontal analyse af resultaterne i hele budgettet, herunder de erfaringer, der er gjort, og de nødvendige korrigerende foranstaltninger.

⁷ Specifikke, målbare, attraktive, relevante og tidsbestemte.

⁸ Herunder også programmer, som kun har få eller ingen aktionsudgifter.

⁹ Udtalelse nr. 1/2010, punkt 18.

12. Ligesom det var tilfældet med forgængerer, baserer den anden evalueringsrapport udelukkende sine væsentlige konklusioner på evalueringsrapporter. Men som Retten påpegede det i sin udtalelse, har Kommissionen mange andre informationskilder til sin rådighed, når den skal danne sig et samlet overblik over de opnåede resultater, herunder Rettens egne særberetninger, GD'ernes årlige aktivitetsrapporter og resultaterne af de interne revisionsvurderinger.
13. Der vil måske gå noget tid, før Kommissionen vil være i stand til at udarbejde en samlet evalueringsrapport baseret på robuste performanceoplysninger produceret af et konsekvent resultatstyrings- og -rapporteringssystem. Derfor vil det måske også være nyttigt for Kommissionen at drøfte med dechargemyndigheden, hvad den indtil da skal levere i form af evalueringer.

Afsluttende bemærkninger

14. Kommissionen fremlagde sin evalueringsrapport i november 2012. Retten har derfor forsøgt at komme med et hurtigt svar til rapporten. Svaret foreligger tidligt nok til, at det vil kunne anvendes under dechargeproceduren, og er baseret på en begrænset gennemgang. Retten vil herefter overveje, hvor og hvordan de oplysninger, der gives i evalueringsrapporten, kan inkorporeres i Rettens revisionsarbejde.
15. Kommissionen kan når som helst under den fremtidige udarbejdelse af evalueringsrapporten konsultere Retten.